

Opinieonderzoek Maurice de Hond bevestigt:

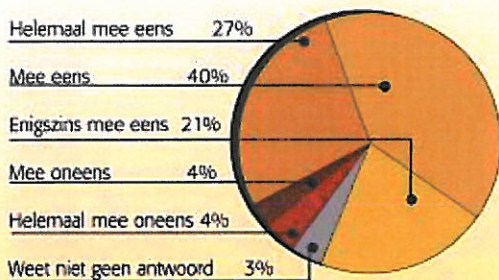
'Meerderheid Nederlanders vindt bont dragen prima mits aan voorwaarden is voldaan'

Het gebruik van bont in de mode is deze winter overweldigender dan ooit. Niet alleen in kleding maar ook bijvoorbeeld in schoenen treft de consument bont massaal aan in de winkels. Van couture tot hippe zaak voor jongeren, bont hangt in vele rekken. Daarmee heeft de consument een duidelijke vrije keuze gemaakt. Een vrije keuze die een klein deel van de samenleving graag anders wil zien. Sommige actiegroepen halen hun stoffige spandoek weer uit de kast, draaien hun grijze grammofoonplaat en hameren op een nee tegen elke vorm van bontgebruik. Dat is in ons land gelukkig een goed recht, maar lijkt de geschiedenis zich daarmee te herhalen? Laat de consument zich anno 2006 nog de 'wet' voorschrijven? Want hoe denkt de Nederlandse samenleving over bont, als men werkelijk weet wat de oorsprong is? Is het sterk stijgende gebruik van bont alleen een modeverschijnsel of kiest de consument bewust? En hoe kijkt men aan tegen de diverse vormen van actievoeren? Het Nederlands Bont Instituut vroeg het opinie onderzoeker Maurice de Hond. De resultaten – in de vorm van een aantal stellingen - spreken voor zich.

Restproducten vleesconsumptie en plaagbestrijding

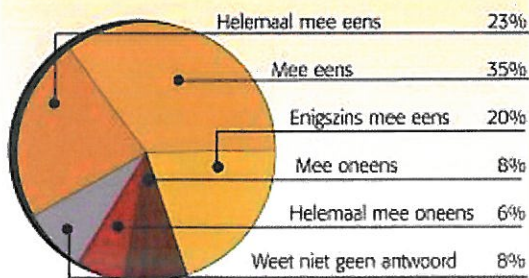
Bont kent twee bronnen van herkomst waarvan de vachten als restproducten worden gebruikt: vleesconsumptie (konijnen, vele lamssoorten, geit) en plaagbestrijding (opossum, muskusrat, vos). Maurice de Hond legde de volgende stellingen voor:

Restproducten van vleesconsumptie - zoals leer en bont - mogen gebruikt worden voor kleding.

&n bsp;

Restproducten van plaagbestrijding - zoals leer en bont - mogen gebruikt worden voor kleding

Pelsdieren houden mag, mits aan welzijnsvoorwaarden is voldaan

De derde bron van herkomst betreft de pelsdierenhouderij. In 1999 voerde het NIPO een opinieonderzoek uit onder Nederlanders over de pelsdierenhouderij. Een belangrijke uitkomst van dit

onderzoek was dat Nederlanders niet of nauwelijks een beeld hebben van hoe het werkelijk toegaat op een pelsdierenhouderij en hun mening dus vooral baseren op vooroordelen. Maar tevens antwoordde een meerderheid van de samenleving dat het in principe niet uitmaakt waarvoor je dieren houdt, als je het maar doet op een manier waarbij rekening gehouden wordt met het welzijn van het dier.

Het NIPO onderzoek destijds was een krachtig signaal om het beleid van openheid te intensiveren. Pelsdierenhouders organiseerden onder andere vele open dagen op hun bedrijven. Inmiddels is een nog hoger percentage van de Nederlanders het met de stelling eens.

Het maakt in principe niet uit waarvoor je dieren houdt, als je het maar doet op een manier waarbij rekening is gehouden met het welzijn van het dier.

